

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Καραϊσκάκη, ὑπογεγραμμένης καὶ παρὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν καὶ μετ' αὐτοῦ ἀγωνιζομένων, ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου ἐκ τοῦ κατὰ τὸ Λιδωρίκιον νοτίου Παλιούρι λεγομένου, μαθάνομεν ὅτι, ἀφ' οὗ ἦσαν ἐκεῖ ἀπέστειλαν τὸν ἀντιστράτηγον Κωνσταντίνον Καλύδαν μετὰ διαφόρων ἄλλων ὀπλαρχηγῶν καὶ μετὰ χιλίων ἐκλεκτῶν στρατιωτῶν, εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν Κραδάων. Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης ἐδέχθησαν εὐχαρίστως τοὺς ἀπελθόντας, καὶ ἐν τῷ ἅμα ἐκλείσαν τοὺς ἐκεῖ εὐρισκομένους Τούρκους εἰς τὸ χωρίον Λιμποτινὰ λεγόμενον, πρὸς τοὺς ὁποίους καὶ ἐπολέμησαν δύο ὁλοκλήρους ἡμέρας, καὶ ἔπειτα συνέλαβον αὐτοὺς ζώντας, καὶ ἀπέπεμψαν πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, συνοδευομένους παρὰ τῶν Κυρίων Δημητρίου Καλλέγγη καὶ Νικολάου Μπουρμπιζιώτη, οἱ ὅποιοι καὶ ἐφθάσαν κατ' αὐτὰς εἰς Αἶγιναν. Φανερόνουςι πρὸς τούτοις ὅτε γενικὸς ἀρχηγὸς καὶ οἱ λοιποὶ πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, ὅτι κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς εἰς τοῦ Ἀμερᾶ-ἐφέντη τὸ χάνι, μίαν ὥραν ἀπέχον τῆς Ναυπάκτου, εὐρισκομένους Τούρκους, τοὺς ὁποίους καὶ ἐκλείσαν εἰς τι παλαιόκαστρον, καὶ μιᾶς ὥρας ἡμέρας αὐτὸν ἄκομην, αὐτὸν καὶ ἦλθεν εἰς τοὺς ἐχθροὺς βοήθεια, πάλιν ἤθελον καταστρέφει διόλου τοὺς ἐχθροὺς οἱ ἡμέτεροι· ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ ἐνθυμούμενοι ὅσον φόνον ἐδεκίμασαν, ἔφυγον διὰ νυκτὸς εἰς Ναύπακτον, φοβούμενοι βέβαια μὴ πάθωσι χεῖρονα τῶν πρώτων. Κατ' αὐτὴν τὴν μάχην ἐπωλήθησαν ὁ ἀνδρείος στρατηγὸς Κ. Βέρης, εἰς στρατιώτης ἐκ τοῦ Σουλτανικοῦ σώματος, καὶ ἕτερός τις στρατιώτης ἱππεὺς, καὶ εἰς μόνον ἐφονεύθη.

Ἐλλήνων αἰχμάλωτος, διαφυγὼν τοὺς ἐχθροὺς, κατέφυγεν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ ὁμολογεῖ, ὅτι οἱ ἐχθροὶ κατεσκευάσαν ὑπόνομον πρὸς τὸ μεσημβρινόν τῆς ἀκροπόλεως μέρος, καὶ ἐνέθεσαν εἰς αὐτὴν μεγάλην ποσότητα βαρύτης· ἀλλ' ὁ ἀκάματος καὶ ἐπιτήδειος ὑπονομοποιὸς Κύριος Κώνστας ἰχνηλατῶν, ἀνεκάλυψε τὴν ὑπόνομον, καὶ οὕτως ἔλαβον οἱ ἡμέτεροι ὅλην τὴν βαρύτην. Οἱ δὲ ἐχθροὶ μὴ ὑποπτευόμενοι τοιοῦτό τι, ἀρχισαν προσποιήτον πόλεμον πρὸς

τὸ μέρος ἦτον κατεσκευασμένη ἢ ὑπόνομος, διὰ νὰ ἐλκύσωσιν ἐκεῖ τοὺς ἡμετέρους, καὶ οὕτοι ὥρμησαν εὐδαιμονῶς· διότι ἤξευραν ποῦ πατοῦσι, καὶ τί πράττουσι· καὶ συγκροτήσαντες πόλεμον ἐφόνευσαν ἱκανοὺς τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἀπεδίωξαν τοὺς λοιπούς. Κατὰ δὲ τὸν πόλεμον ἐνέβαλον οἱ ἐχθροὶ πῦρ εἰς τὴν ὑπόνομον· ἀλλὰ τί ν' ἀνάψῃ; ἡ βαρύτης ἔλιπε· καὶ οὕτως, κατὰ θέαν εὐδοκίαν, διττῶς ἐβλάβησαν οἱ ἐχθροὶ, καὶ διττῶς ὠφελήθησαν οἱ Ἕλληνες, ἀπέφυγον τὴν ἐκ τῆς ὑπονομίου βλάβην, καὶ ἔλαβον βαρύτην, ἢ ὅποια τοῖς χρησιμεύει παραπολύ. Τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὴν ἐννάτην τοῦ ἐνεστῶτος μηνός.

Καθ' ἐκάστην σχεδὸν γίνεται πόλεμος εἰς Ἀθήνας· ἀλλὰ διὰ τὴν στενὴν πολιορκίαν εἶναι πολὺς καιρὸς, ἀφ' οὗ δὲν ἐλάβομεν γράμματα παρὰ τῶν ἐν ἀκροπόλει, καὶ οὕτως ἀγνοοῦμεν τὰ γινόμενα. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι βέβαιον, ὅτι οἱ πολιορκούμενοι ἀντέχουσι γενναίως, καὶ ποικίλως κακοπαθοῦντες δὲν ἀποκάμνουσι, καὶ εἰμεθα πληροφορημένοι, ὅτι εἶναι πάντοτε ἔτοιμοι καὶ πρόθυμοι νὰ ἐξερμήσωσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἅμα ἰδῶσι πλησιάζοντας τοὺς ἔξωθεν ἡμετέρους, καὶ νὰ ἐλάψωσι καιρίως τὸν ἐχθρὸν, ὡς καὶ τὰ πρᾶγματα δείλουν τὸ δείξει, Θεοῦ βοηθοῦντος.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐλπίζεται, ὅτι ταχέως θέλει συμβῆ κατὰπαντος τοῦ πολέμου, ὅστις τόσον καιρὸν κατερμήνει τοὺς κατὰ τὴν ἀνατολὴν τόπους. Δὲν μένει πλέον τώρα ἀμφιβολία, ὅτι τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, καὶ τῆς Ῥωσσίας οἱ πρέσβεις ἐγένοντο μεσάζοντες εἰς τὸ νὰ φέρωσιν εἰς καλὴν ἐκδοσιν αὐτὸ τὸ ἐπιθυμητὸν σκοπούμενον· καὶ αὐτὴ ἡ μεσιτεία ἐδείχθη ἰσχάτως τόσον ἀποφασιστικὴ, ὥστε ἡ Πόσις θέλει γνωρίσει ὅτι εἶναι ἀδύνατον εἰς αὐτὴν νὰ ἐπιμείνῃ πλέον εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου. (Ἐφημ. τῆς Μάλτας ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου.)

— Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικὸς τῆς Ἀγγλίας πρέσβης, Κύριος Ἑρρῆκος Σώλτης (Henry Salt) ἐξέδωκε κατὰ τὴν 26 Σεπτεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους τὴν ἀκόλουθον εἰδοποίησιν πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐμώρους Ἀγγλοὺς ἀκαδημία



« Ἐπειδὴ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων ὑπουργὸς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος μᾶς διατάττει « νὰ σταύσωμεν ὁλοτελῶς ὅχι μόνον ἀπὸ τοῦ νὰ συμβῇ-
 ῶμεν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ συγχωρῶμεν ἢ νὰ ἀνε-
 χώμεθα καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὴν διὰ τῶν Ἀγ-
 γλικῶν πλοίων μετακόμισιν Τουρκικῆς ἰδιοκτησίας, καὶ
 ἀπὸ τοῦ νὰ γινώμεθα συναίτιοι ἐφοδιάζοντες τὰ πλοῖα ταῦ-
 τα δι' οἰκονομικῶν ἐγγράφων εἰς τὸ νὰ προφυλάττηται
 ἡ ἰδιοκτησία ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων καταδρομέων », κά-
 νουμεν γνωστὸν διὰ τοῦ παρόντος πρὸς τοὺς ἐμπόρους
 Ἀγγλους, καὶ τοὺς ὑπὸ Ἀγγλικὴν ὑπεράσπισιν Ἰο-
 νίους ἐμπόρους, καθὼς ἀκόμη καὶ πρὸς τοὺς κυβερ-
 νήτας τῶν Ἀγγλικῶν καὶ Ἰονίων πλοίων, καὶ πρὸς
 ἄλλους ἀνήκει, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου προξε-
 νείου δὲν θέλει δοθῇ κανὲν ἐγγραφοὺς εἰς κανὲν πλοῖον
 ἀναχωροῦν φορτωμένον ἐκ τοῦ λιμένος τούτου, ἂν ὁ
 φορτωτὴς ἢ οἱ φορτωταὶ δὲν δώσωσι μαρτυρίαν ἐγ-
 γραφοῦ, ὅτι αἱ εἰς τὸν ἐπίσημον κατάλογον (manifesto)
 σημειωμέναι πραγματεῖαι, ἢ τὰ εἶδη αὐτῶν, εἶναι
 τῶν ἰδιοκτησιᾶν Ἀγγλικῆς ἢ Εὐρωπαϊκῆς, καὶ ὅχι
 Τουρκικῆς. Ὁ δὲ κυβερνήτης ὅποιονδήποτε πλοίου, ὅ-
 ταν ζητήσῃ τὰ ἀναγκαῖα αὐτοῦ ἐγγραφα, θέλει ὑπο-
 χρεωθῇ νὰ υπογράψῃ παρομοίαν τινὰ μαρτυρίαν, καθ' ὅσον
 γνωρίζει, ἢ πιστεύει καὶ τῶν μαρτυρικῶν τούτων αἱ
 διατυπώσεις εὐρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἡμετέ-
 ρου προξενείου. » (Times, ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου.)

Εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, καὶ εἰς ἣν εὐρί-
 σκεται τὴν σήμερον ἡ Ῥωσσία μάλιστα κατάστασιν,
 ὁ εἰς τὴν Γεωργίαν ἐκραγεὶς πόλεμος, καὶ ἡ ἀπρο-
 σδόκητος ἐπίθεσις τῶν Περσῶν ἐναντίον τοῦ κολοσσοῦ
 τῆς ἄρκτου, θεωρεῖται δικαίῳ τῷ λόγῳ ὡς συμβεβηκὸς
 πολλοῦ λόγου ἄξιον.

Εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Πετροπόλεως ἐκυρίευνε καιρὸν
 τινα ἡ ἀμφιβολία, ἂν τὰ κατὰ τὰ μεθόρια τῆς Περ-
 σίας γεγνημένα ἐχθρικὰ κινήματα ἔπαυον νὰ ἀποδοθῶ-
 σιν εἰς τὴν ἀνίσυχον καὶ ταραχῶδη διάθεσιν τῶν εἰς
 ἐκεῖνα τὰ μέρη κατοικοῦσων φυλῶν, ἢ εἰς προμελε-
 τημένον τοῦ σιᾶχ σκοπὸν ἀλλ' αἱ κατὰ τὴν 18 τοῦ
 Σεπτεμβρίου φθάσασαι εἰς Μόσχαν εἰδήσεις ἀφαίρεσαν
 πᾶσαν ἀμφιβολίαν, καὶ ἡ Ῥωστικὴ αὐλὴ ἐθεώρει πλέον
 ἀποφασιστικῶς ἐαυτὴν ὡς εὐρισκομένην εἰς κατάστα-
 σιν ῥήτου πολέμου πρὸς τὴν Περσίαν.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας διέταξεν ἀμέσως νέα
 καὶ πολυάριθμα στρατεύματα πρὸς τὰ Κανκάσια, εἰς
 ἐνδυνάμωσιν τοῦ κατὰ τὴν Γεωργίαν στρατεύματος. Οἱ
 δὲ Πέρσαι προχωροῦντες ἐκίνησαν εἰς ἐπανάστασιν καὶ
 δύνω τῶν εἰς τὴν Ῥωσσίαν ἀνηκουσῶν τριῶν μουσουλ-
 μαρικῶν ἐπαρχιῶν τῶν κατὰ τὰ μεθόρια, καὶ αὐταὶ
 εἶναι αἱ πέραν τοῦ ποταμοῦ Κύρου, τοῦ παραρρέοντος
 τὴν Τίβριν, καὶ δι' ὅλης τῆς Γεωργίας διερχομένου.
 Ὁ πρίγκηψ Μειζικῶφ, πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας, καὶ
 οἱ μετ' αὐτοῦ ἀξιωματικοὶ ἐκρατήθησαν εἰς τὴν Περσί-
 αν αἰχμάλωτοι κατὰ τὴν θάλασον τῶν Ἀσιατῶν
 συνήθειαν.

Διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς πρὸς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην
 τακτικῆς κοινωνίας στερούμεθα καὶ τακτικῶν καὶ συν-
 εχῶν εἰδήσεων καὶ περὶ τοῦ πολέμου τούτου.

Κατὰ δὲ τὰς ἀπὸ 14 Νοεμβρίου ἐκ Πετροπόλεως εἰ-
 δήσεις ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Γεωργίαν στρατεύματος ἀπὸ
 22 Ὀκτωβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὰ στρατεύ-
 ματα τοῦ Ἀβδᾶ-Μίρζα, ἀφ' οὗ ἐπέρασαν τὸν Ἀραξὸν
 ποταμὸν, ἀπεχώρησαν πρὸς τὰ ἐνδότερα τῆς Περσικῆς
 ἐπαρχίας Καραδάγου, καὶ δὲν ἐδύναντο νὰ ἐπιχειρή-
 σωσι τίποτε. Ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους τοῦ Ἐριδάνου,
 ἀποδιωχθεὶς ὁ ἐχθρὸς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Δαυιδῶφου
 δὲν ἐβάνη πλέον. Ὁ σιᾶχ τῆς Περσίας εὐρίσκετο πάν-
 τοτε εἰς τὴν πόλιν Ἀγάσιν, ὅπου ὑπῆγε καὶ ὁ Ἀβδᾶς-
 Μίρζας εἰς ἐντάμωσίν του. Μεγίστη ἀταξία ἐκυρίευνεν
 εἰς τὸ στρατεύμα του, τὸ ὅποιον παρελύθη. Ὁ σιᾶχ
 ἐκίνει πάντα λίθον νὰ συνάξῃ ἄλλο νέον, ἀλλ' ἐπὶ μόνῳ
 σκοπῷ ὑπερασπίσεως. Τὰ Περσικὰ στρατεύματα πά-
 σχουσι πολὺ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἐπιτηδεύων.

Εἰς τὴν Ῥωστικὴν ἐπαρχίαν Καραδάγον, τὴν ὁ-
 ποίαν ὁ ἐχθρὸς ἐκένωσεν ὁλοτελῶς τῶν στρατευμάτων,
 ἀποκατεστάθη τελεία ἡσυχία. Εἰς Δαγεστάνον τ'
 πρῶτιστα ἐθνάρια διέμειναν πιστὰ εἰς τὴν Ῥωσσίαν.
 Εἰς τῶν υἱῶν τοῦ σιᾶχ, ὁ Ἀλῆ-Ναχῆ-Μίρζας, ὅστις
 παρεισχώρησεν εἰς τὰ Ῥωστικὰ σύνορα ἐπὶ τῆς πρῆ-
 τῆς τῶν Περσῶν εἰσβολῆς, σκοπὸν ἔχων νὰ κινήσῃ
 εἰς ἐπανάστασιν τὰς περὶ τὴν Κασπίαν θάλασσαν Ῥωσ-
 σικὰς ἐπαρχίας, εὐρίσκετο εἰσέτι εἰς τὰ μεταξὺ τῆς
 γῆς τοῦ Σιρδάνου καὶ τοῦ Δαγεστάνου κείμενα ὄρη.
 Ὁ στρατηγὸς Ἰερμολῶφ, ἀφ' οὗ εἰσῆγαγε πάλιν
 τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐταξίαν εἰς τὸ μεσημβρινὸν
 τῆς Γεωργίας μέρος, ἐσύναξεν ἐν σῶμα στρατευμάτων
 εἰς Ἀρπατχαὴν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκεῖθεν, καὶ ἐσκό-
 πει νὰ βαδίσῃ κατὰ κορυφὴν τοῦ σώματος ἐκείνου
 διὰ Καχετίας, Τεχαρίου καὶ Νουχᾶ πρὸς τὴν ἐπαρ-
 χίαν τοῦ Σιρδάνου, διὰ νὰ ἀποδιώξῃ ἐκεῖθεν τὰ ἀνί-
 σχυρα λείψανα τῶν Περσικῶν στρατευμάτων, ὅσα φαί-
 νονται ἐκεῖσε ἀκόμη, καὶ νὰ τοῖς ἀποκόψῃ πᾶσαν ἀπο-
 χώρασιν, ἐὰν δὲν ἤθελον σπεύσει νὰ σωθῶσιν διὰ τῆς
 φυγῆς. Ἐβεβαιόνητο ὅτι ὁ Ἀβδᾶς-Μίρζας, διὰ νὰ
 κατατρομάξῃ τοὺς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν αὐτοῦ χάνας, ἤρ-
 χετο, διὰ νὰ συλλάβῃ τοὺς ἀρχηγούς τῶν στρατευμά-
 των, οἱ ὅποιοι, μετὰ τὴν κατὰ τὴν Χαμῶραν μάχην,
 ἀφέθησαν εἰς Ἐλισαβετόπολιν μετὰ 5000 στρατεύ-
 ματος εἰς φρουρὰν, ἀλλὰ δὲν ἔδειξαν καμμίαν ἀτίστα-
 σιν, καὶ ἔφυγον ἐκεῖθεν, ἀφ' οὗ εἶδον τὰ Ῥωστικὰ
 στρατεύματα.

Κατὰ τὴν 18 περὶ τὴν ἐσπέραν ἔφθασεν εἰς Αἴγιναν
 καὶ ὁ τῆς Μυκίνου πληρεξούσιος, Κύριος Πέτρος
 Μαυριγέννης, καὶ κατὰ τὴν 19 ὁ τῆς Σκύρου, Κύριος
 Μακάριος ἱερομόναχος. Ἀλλ' ὅσον χαίρει τις βλέ-
 πων συνερχομένους τοὺς πληρεξουσίου, ὅπου ἐπρόσ-
 κλήθησαν, ὡς αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐψέφισαν ἐν Ἐπιδαύρῳ,
 γνωρίζοντας τὸ δίκαιον, τὸ θεῖον καὶ τίμιον, καὶ
 πράττοντας ἐν εὐλογίᾳ, ὡς ἐδιαφύθησαν, ἄλλο τί

τον λυπεῖται, ὅτι ἄλλοι τῶν πληρεξουσίων ἀναδάλ-
λουσι τὴν ἔλευσίν των, καὶ ἐν ᾧ μάλιστα ὅλοι ἡ-
ξεύρουσι καλῶς, ὅτι τὰ κινὰ τῆς πατρίδος συμφέ-
ροντα ἀπαιτοῦσιν ὅσον τάχιστα τὴν συνέλευσιν εἶναι
ὅμως πολὺ λυπηρότερον, ὅτι πολλοὶ τῶν πληρεξουσίων
ἀναδάλουσι τὴν ἔλευσιν διότι ἀμφιγνῶμι, καὶ ἀ-
ποροῦν ποῖον μέρος νὰ λάβωσιν, ὡς νὰ ἐδιωρίσθησαν
νὰ μεροληπτῶσι, καὶ νὰ φατριαῶσιν. Ἀγνοοῦσιν,
ὡς φαίνεται, ὅτι πέμπονται παρὰ τῶν κοινοτήτων πλη-
ρεξούσιοι εἰς ἐθνικὴν συνέλευσιν, καὶ ὅχι εἰς φατρίαν,
καὶ οὖν εἶναι κύριοι τῶν κοινοτήτων, ἀλλὰ ὑπηρεταί, διω-
ρισμένοι εἰς τὸ νὰ φροντίσωσι περὶ τῶν κοινῶν, καὶ
ὅχι περὶ τῶν ἰδίων πραγμάτων, οὔτε νὰ πράττωσι
κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν πάθη, ἀλλὰ κατὰ τὰ κοινὰ συμ-
φέροντα, καὶ καταχρῶνται τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν κοι-
νοτήτων ὅσοι πράττουσι παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν, καὶ
γίνονται ἐνοχοί. Ἀλλὰ τὸ κίνημα τῶν πληρεξουσίων
τῆς Σάμου εἶναι κατὰ πολλοὺς λόγους ἀξιοκατάκριτον.
Οἱ Κύριοι οὗτοι ἦλθον εἰς Αἴγιναν, καὶ ἀφ' οὗ τινες
αὐτῶν, ὡς ὁ Κ. Χ. Ματακίδης, ἐτελείωσαν μερικὰς
ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας ἄλλως νὰ τελειώσωσι δὲν ἤλ-
πιζον εἰμὴ διὰ τῆς Διοικήσεως, ἀνεχώρησαν ἐντεῦθεν
εἰς Ἐρμιόνην κατὰ προσταγὴν τῶν ἐπὶ τῶν ταραχῶν
διορισθέντων καὶ λεγομένων διοικητῶν τῆς Ὑδρας, προ-
φατιζόμενοι ὅτι ἡ Σάμος εἶναι νῆσος, καὶ ὡς νῆσος
χρεωστὴ νὰ πείθεται εἰς τὰς προσταγὰς τῆς Ὑδρας,
ὡς ἐπείθετο ἐπὶ Τουρκίας εἰς τὸν καπετάν-πασσαν.
Ἰδοὺ συλλογισμὸς! Ἰδοὺ πληρεξούσιοι! Ἀλλὰ μήπως
ἡ Ὑδρα σχηματίζει ἰδίαν ἐπικράτειαν; ἢ δύναται νὰ
πράξῃ τι παρὰ τὴν θέλησιν καὶ συγκατάθεσιν τῆς ἐ-
θνικῆς Διοικήσεως; Ἐπειτα Ὑδρα δὲν εἶναι αἱ πέτραι,
οὔτε ὁ ὄχλος, ἀλλ' οἱ τίμιοι καὶ χρηστοὶ πολῖται
καὶ ποῦ εὐρίσκονται τὴν σήμερον οἱ περισσότεροι τῶν
προκρίτων τῆς Ὑδρας; οἱ ὅποιοι κατεδαπάνησαν τόσα
καὶ τόσα εἰς τὸν στόλον ὑπὲρ τῆς Σάμου; ποῦ τόσοι
καὶ τόσοι χρηστοὶ πολῖται; ποῦ οἱ τόσοι ἄξιοι πλοι-
αρχοί; ποῦ αὐτὸς ὁ πρωταίτιος τῆς σωτηρίας τῆς
Σάμου, τὸ καύχημα ὅλης Ἑλλάδος, ὁ ἀνδρεῖος Μια-
ούλης; εἰς Αἴγιναν καὶ εἰς Πόρον, καὶ εἰς ἄλλας
νῆσους. Παρὰ τούτων δὲν ἐπροστάχθησαν βέβαια οἱ
Σάμιοι, οὔτε προστάζουσιν οἱ τοιοῦτοι. Ἐπειτα ἡ προ-
σταγὴ τῶν λεγομένων τῆς Ὑδρας διοικητῶν ἀπετείνε-
το πρὸς ὅλους τοὺς ἐν Αἰγίνῃ Αἰγαίωπελαγίτας· ἀλλὰ
κατεῖς ἄλλος παρὰ τοὺς Σαμίους δὲν ἔκρινε δίκαιον
καὶ τίμιον νὰ ὑπακούσῃ εἰς προσταγὴν ἀνθρώπων, οἱ
ὅποιοι δὲν ἔχουσι κανὲν δικαίωμα εἰς τὸ νὰ προστά-
ζωσι, καὶ μάλιστα πληρεξουσίου. Καὶ ἡ προσταγὴ αὕτη
εἶναι ἐκ τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται οἱ εἰς
Ἐρμιόνην φατριαῶντες!

Εἰς τὸν Ἀριθ. 17 τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀνα-
γράφεται μίαν προκήρυξιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐ-
θνικῆς Συνελεύσεως, καὶ μὲ μεγάλην θλίψιν τῆς ψυ-
χῆς μας ἐλέπωμεν πάλιν σκάνδαλα, πάλιν ταραχὰς,

πάλιν διαίρεσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ πάλιν;
ἐν ᾧ κρέμαται ἡ κατάστασις τοῦ ἀπὸ λεπτοῦ καὶ
σαβοῦ στήμονος. Πικρὰ ἀγγελία διὰ τοὺς εὐαίσθητους
Ἕλληνας· ἀλλ' ἐπειδὴ ὅλοι, ὅσοι κινῶνται, δὲν ἐκ-
φράζονται παρὰ μὲ τὰ σεμνὰ ὀνόματα τοῦ πατριωτι-
σμοῦ, τοῦ κοινῶν συμφέροντος, κ.τ.λ. κ.τ.λ., καὶ ἀπὸ
τῶν πλέον κακούργων καὶ ταραχοποιῶν τὰ στόματα
δὲν ἀκούονται συνεχέστερον ἄλλαι λέξεις, παρὰ Ἀρε-
τὴ καὶ Ὁμόνοια, εἶναι χρέος, στοχάζομαι, ἐπικείμενον
εἰς κάθε εὐαίσθητον καὶ φρόνιμον Ἕλληνα νὰ ἀνα-
καλύψῃ ἀπαθῶς τοὺς πρωταίτιους τῆς ταραχῆς, διὰ
νὰ τοὺς παραπέμψῃ τὸ ἔθνος εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα
καὶ τῶν ἤδη ὑφισταμένων καὶ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.
Μὲ αὐτὴν τὴν ἀφιλοπορώσων ἀπάθειαν τολμῶ νὰ
παρρησιάσω εἰς τὸ κοινὸν ὀλίγας τινὰς παρατηρήσεις
μου περὶ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Δύο προβλήματα ἔταν δυνηθῶμεν νὰ λύσωμεν ἀκρι-
βῶς, ἀφαιρεῖται ἐκ μέσου κάθε νέφος ἀμφιβολίας,
καὶ διακρίνονται ἀκριβῶς, ποῖοι εἶναι οἱ πρωταίτιοι τῶν
ταραχῶν εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην τῆς Ἑλλάδος πε-
ρίστασιν. Ἐχει δικαίωμα ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς
Συνελεύσεως νὰ συγκαλέσῃ τρὺς πλη-
ρεξουσίου εἰς ὅποιον μέρος κρίνεται
συμφέρον; Ἰδοὺ τὸ πρῶτον. Αἱ ἐπαρχίαι,
ἀφ' οὗ ἐκλεξάν πληρεξουσίου, ἔχουν
δικαίωμα νὰ τοὺς ἀλλάξουν; Ἰδοὺ τὸ δεύ-
τερον. Αὐτὰ τὰ δύο, ὅταν σαφηνισθῶσι μὲ ἀκρίβειαν,
ἐννοεῖ καὶ ὁ ἀπλούστερος Ἕλλην, τί πρέπει νὰ
φρονῇ περὶ τῶν ὑφισταμένων ταραχῶν καὶ διὰ νὰ γέ-
νη αὐτὴ ἡ σαφήνεια, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐκθέσωμεν μὲ
εἰλικρίνειαν καὶ βεβαιὰς ἀποδείξεις τὰ διατρέξαντα.

Ἐγνώσθη εἰς τὴν ἐν Ἀστρεὶ δευτέραν ἐθνικὴν τῶν
Ἑλλήνων Συνέλευσιν ὡς ἀναγκαῖον, καὶ ἐνομοθετήθη,
νὰ συγκροτηθῇ μετὰ δύο ἔτη περίπου τρίτη ἐθνικὴ
τῶν Ἑλλήνων συνέλευσις. Τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὸ 1823
ἔτος περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀπριλίου, καὶ ἠλπίζομεν,
ὅτι περὶ τὸν Μάϊον τοῦ 1825 ἔμελλε νὰ ἴδωμεν ἀ-
φεύκτως τὴν ἐναρξιν τῆς τρίτης τῶν Ἑλλήνων ἐθνικῆς
συνελεύσεως. Διὰ περιστάσεις ἡ ὑφισταμένης πραγμα-
τικῶς, ἡ ἀναπλαττομένης ἐπιτήδες παρὰ τῶν τότε
διοικούντων, παρετάθη παρανόμως ὁ καιρὸς τῆς συγκρο-
τήσεως αὐτῆς μέχρι τοῦ 1826 ἔτους περὶ τὸν Μάρ-
τιον, ὅτε ἐφάνη τέλος πάντων ἡ εὐκταία ἐκείνη καὶ
πολυπόθητος στιγμή, καθ' ἣν συνήχθησαν ὁ νόμιμος
ἀριθμὸς τῶν πληρεξουσίων, καὶ ἄρχισαν νὰ σκέπτων-
ται περὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ λα-
οῦ εἰς τὰς τακτικὰς συνεδριάσεις των.

Εὗρεσις σταθερῶν χρηματικῶν πόρων, σύστασις καὶ
αὔξησις τοῦ τακτικοῦ, καὶ ὁργανισμὸς τῶν μὴ τακτικῶν
στρατευμάτων, σκέψις περὶ ναυτικῆς δυνάμεως, ὁργα-
νισμὸς πολιτεύματος, καὶ διάταξις περὶ τῶν θρησκευ-
τικῶν, αὐτὰ ἦτον τὰ πρῶτα καὶ οὐσιωδέστατα ἀντικεί-
μενα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπεφάσισαν νὰ ἀσχοληθῶσιν οἱ
πληρεξούσιοι, διὰ τὰ ὁποῖα ἐσύστησαν καὶ ἐπιτροπὰς,
ὡς ἐλέπωμεν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Γ' συνεδριάσεως,

αἱ ὁποῖαι νὰ σκεφθῶσιν ὥριμως, καὶ νὰ καθυποβάλω-
σι τὰς σκέψεις των ὑπ' ὅψιν τῆς Συνελεύσεως.

Μηχανὴ μὲ ἐλατήρια συντετριμμένα ἀπὸ τὴν σύγ-
κρουσιν ἀντιφερομένων δυνάμεων ἦτον ἡ διευθύνουσα τό-
τε τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος κυδέρνησις, καὶ φορὰ
δυστυχιῶν ἀλλεπαλλήλων τὰ φυσικὰ τοιαύτης δέσεως
πραγμάτων ἐπόμενα. Ἀλώσεις φρουρίων, κατασκαφὴ
πόλεων, αἰχμαλωσίαι πολυάνθρωποι, καταστροφὴ πά-
σης σχεδὸν τῆς Πελοποννήσου, ὅλα ταῦτα ἐπεσφρα-
γίσθησαν μὲ τὴν πολυπενθῆ πτώσιν τοῦ ἀναξιοπαθή-
σαντος Μεσολογγίου, ἐπαπειλοῦσαν ὅσον οὐπω τὴν τε-
λείαν καταστροφὴν ὅλης τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος. Ἐ-
παμινώνδαι καὶ Φωκῖνες, Φάβιοι καὶ Κάτωνες αὖ ἦτον
πληρεξούσιοι ἐκείνης τῆς Συνελεύσεως, ἦτον ἀδύνατον
νὰ μὴ θροῇ ὁ ἐδραῖος ἐκεῖνος χαρακτήρ, καὶ τὸ
ἀτρόμητον ἦθος των, καὶ νὰ μὴ ἀναβάλωσιν εἰς εἰρηνι-
κωτέρας στιγμὰς τὰς ἀρχινημένας ἐργασίας των. Τοῦτο
συνέβη καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, καὶ ἀπεφασίσθη
εἰς τὴν ἐ καὶ στί συνεδρίασιν.

Ἀναβάλλονται λοιπὸν αἱ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως,
παύει πρὸς καιρὸν ἡ ἐνέργεια τοῦ πολιτικοῦ συντάγμα-
τος, κλείονται πάντα τὰ περὶ ληψυδοσίας δικαστήρια,
καὶ ἀναδέχονται τὸ θάρος τῆς διοικήσεως δύο ἐπιτρο-
παὶ διωρισμέναι παρὰ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως εἰς τὴν
ἐ καὶ στί συνεδρίασιν, ἡ μὲν τῶν ἐσωτερικῶν, φρον-
τίζουσα κυρίως διὰ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν πόλεμον, ἡ
δὲ τῶν ἐξωτερικῶν, σκεπτομένη περὶ τῶν ἐκτὸς τῆς
Ἑλλάδος σχέσεων, καὶ ἐπιφορτισμένη « νὰ συγ-
καλέσῃ τοὺς διορισθέντας διὰ τὴν Γ'
ἐθνικὴν Συνέλευσιν πληρεξουσίου πε-
ρὶ τὸν Σεπτέμβριον εἰς ὅποιον μέρος ἡ-
θελε κρίνεται ἀσφαλέστερον. » Συνεδρ. ἐ καὶ
στί. Ὅλα αὐτὰ ὑπεγράφησαν ἀπὸ τοὺς πληρεξουσίου
μὲ κοινὴν δέλησιν, καὶ ἀνεχώρησαν ἕκαστος εἰς τὸ
ἔργον του χωρὶς νὰ λάβουν καιρὸν νὰ ἐκτελέσουν καν-
ένα ἀπὸ τὰ ἱερὰ χρέη τοῦ ὑψηλοῦ των ἐπαγγέλμα-
τος, μὲ τὴν ἐλπίδα μόνον τοῦ νὰ συνέλθωσιν εἰς μί-
αν ἄλλην ἐποχὴν εἰρηνικωτέραν, καὶ νὰ ἀρχίσωσιν ἐκ
νέου τὰς ἀναδληθείσας ἐργασίας των.

Ὅλα ταῦτα διεκηρύχθησαν ἐπισήμως εἰς ὅλην τὴν
Ἑλλάδα. Ἡ προλαβοῦσα Διοίκησις γνωρίσασα τὴν ἱε-
ρότητα τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐθν. Συνελεύσεως, καὶ τὴν
νομιμότητα τῶν δύο ἐπιτροπῶν, παρέδωκεν εὐπειθῶς
τὰς ἡνίας τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων εἰς τὰς χεῖρας
των. Αἱ ἐπαρχίαι ὅλαι τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐσε-
θάσθησαν ἐπίσης τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως,
καὶ ὑπετάχθησαν εἰς τὰς δύο ἐπιτροπὰς, καὶ ἐν γένει
ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐθεώρησεν ὡς ἱερὰ, ὡς νόμι-
μα, ὡς δίκαια, ὡς συμφέροντα, ὅσα ἀπεφασίσθη-
σαν εἰς τὴν τρίτην ἐθνικὴν Συνέλευσιν· οὐδεμίαν κα-
τακραυγὴν, οὐδεμίαν ἀντίρρησην, οὐδεμίαν ἀπειθείαν οὔτε
ἀπὸ μέρους διοικήσεως, οὔτε ἀπὸ ἐπαρχίας, οὔτε
ἀπὸ στρατόπεδα, ἀλλὰ καὶ ὁ Στερεελλαδίτης, καὶ

ὁ Πελοποννήσιος, καὶ ὁ νησιώτης ἐπέκυψαν εὐπειθῶς
τὸν τράχηλον εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἐξεδόθη καὶ ἡ πρώτη προκήρυξις, καὶ πάλιν ἡ
αὐτὴ εὐπειθεία, καὶ οὐδεμίαν φωνὴν ἐναντιώσεως ἐκ
μέρους τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὰ προαποφασισθέντα εἰς
τὴν Συνέλευσιν. Ἐξεδόθη καὶ ἡ δευτέρα, καὶ πάλιν συμ-
φωνία καὶ εὐπείθεια εἰς τὰς ἐπιτροπὰς, δεῖγμα προ-
φανέστατον, ὅτι ποτὲ ἡ δέλησις τῶν ἐπαρχιῶν δὲν
ἦτον ἐναντία εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως,
ἀλλὰ ἐθεώρησε τὰ πρακτικά της, καθὼς καὶ τῶν ἄλ-
λων ἐθνικῶν Συνελεύσεων, ὡς ἱερὰ καὶ ἀπαραδίαστα
καὶ συμφέροντα εἰς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν κυδέρνησιν.
(Τὰ λοιπὰ ἀκολουθῶς.)

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος.

Κύριε!

Ἀνέγνωσα εἰς τὸ ὑπ' Ἀριθ. 20 τελευταῖον τῆς
Γενικῆς Ἐφημερίδος φύλλον ἐπιστολὴν τινα ἐξ Ὑ-
δρας, μηνολογημένην τῇ 9 Ἰανουαρίου. Δὲν ἤξεύρω τίς
εἶναι ὁ συγγραφεὺς της, ἐπειδὴ ἀντὶ τῆς ὑπογραφῆς
του ἔθεσε τρεῖς ἀστέρας.

Παρετήρησα ὁμῶς μὲ δυσaréσκεϊάν μου τὴν περικο-
πὴν ταύτην « ὁ Κ. Δημήτριος Βούλγαρης παραιτού-
μενος ἀνεχώρησεν εἰς Πόρον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Αἴγιναν,
διὰ νὰ ἀποφύγῃ ἴσως καὶ τὴν ὀργὴν τῶν ταραχοποιῶν. »
Χρεωστῶ νὰ ὁμολογήσω εἰς τὸ κοινὸν, ὅτι ὁ συμπε-
ρασμὸς τοῦ συγγραφέως εἶναι σφαλῆς, καὶ ὅτι, ἐ-
πειδὴ ἡ διαγωγὴ μου ἐστάθη πάντοτε, καὶ εἰς πᾶσαν πε-
ρίστασιν φιλήσυχος καὶ εἰρηνοποιὸς, δὲν ἐφασχόμην νὰ
ἐπισύρω ἐπάνω μου κάμμίαν ὀργήν. Εἰς Αἴγιναν δὲ
ἐπέρασα ὅχι καθὼς νομίζει ὁ συγγραφεὺς τῆς ἐπι-
στολῆς, ἀλλὰ διὰ ὑποθέσεις μου.

Παρακαλῶ, Κύριε, νὰ καταχωρίσῃς τὸ ἄρθρον τοῦτο
εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἔφημερίδος σου.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 16 Ἰανουαρίου 1827.

Ὁ πολίτης

Δημήτριος Γ. Βούλγαρης.

Εἰς τὴν ὑψηλὴν προσταγὴν τῶν λεγομένων διοικητῶν
τῆς Ὑδρας ἐφάνη εὐπειθέστατος δοῦλος καὶ ὁ πληρε-
ξούσιος τῆς Ἀνδρου, Κ. Λεόντιος Καμπάνης ἱεροδιά-
κονος, καὶ ἀνεχώρησε μετὰ τοὺς Σαμίους ἐξ Αἰγί-
νης, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἑρμιόνην. Δὲν ἤθελεν εἶναι
τόσον κατηγορητὸν, εἴαν οἵτε Κύριοι Σάμιοι καὶ
ὁ Κ. Καμπάνης ἤθελεν ὑπάγει ἐξ ἀρχῆς εἰς Ἑρ-
μιόνην· διότι τότε ἔδειχναν εὐθὺς ποιῶν φρονημά-
των εἶναι ἀλλ' ἀφ' οὗ ἤλθον εἰς Αἴγιναν, καὶ συν-
ἤλθον μερικῶς μετὰ τῶν λοιπῶν πληρεξουσίων, καὶ συν-
υπέγραψαν καὶ εἰς τὴν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Συν-
ελεύσεως ἀναφορὰν (Ἀριθ. 18.), ὅπου φέρεται καὶ τό-
« Ὅθεν καὶ μὲ πρώτην, καὶ μὲ ἀκριβεστέραν ἐπακόλου-
θον ἔρευναν, παρὰ πάντα ἄλλον τόπον ἐνεκρίναμεν κα-
ταλληλοτέραν πρὸς τὸ μέγα τῆς συνελεύσεως ἔργον τὴν
νῆσον τῆς Αἰγίνης », τοῦτο ποῖον χαρακτῆρα φανεροῦν;